

Rigsdagstidende.

1853.

Forhandlingerne paa Landstinget. № 64

Sjunde Session.

42de Møde.

Onsdagen d. 12. Januar.

(Forts.)

Bespørgsmaal: I Anledning af, hvad den ærede sidste Taler yttrede om Armeens Stilling i det constitutionelle England, da skal jeg ikke gaae ind paa en Undersøgelse deraf. Jeg skal kun bemærke, at den engelske Armee bestaaer af hvervede Tropper. Det er en Abnormitet i det frie England, om man vil; men det er naturligt, at, hvor man har hvervede Tropper, der maa Armeens Stilling i Staten være af en ganske anden Bessaffenhed, end hvor man, som hos os, har almindelig Børnepligt. Jeg troer derfor, at man i saa Henseende ikke kan hente noget Argument fra den engelske Armees Stilling. Jeg har endnu kun to Bemærkninger at gjøre. Den ene er den, at, saavidt jeg har opfattet Discussionerne, saa er det, man fornemmelig støtter sig paa, naar man taler for, at det stillede Forslag ikke skulde antages, det saakaldte Standsmæssige; det er Hovedargumentet. Man siger, at de Militaire ere en Stand for sig, at det ikke er standsmæssigt at leve paa anden Maade end saaledes som det sommer sig denne Stand. Jeg troer, at deri ligger just en Begrebsforvirring; jeg troer, at det er ikke ved Love, at man skal søge i en constitutionel Stat at opføre Skillemure mellem Stænderne, eller rettere, jeg troer, at der ikke eksisterer saadanne forskjellige Stænder i den Betydning i en constitutionel Stat, og, forsaavidt der er Love, som have Tendens i denne Henseende, da skal man søge at faae dem hævede og ikke søge at bevare dem. Jeg troer ogsaa, at det Argument, som den meget ærede Krigsminister har hentet fra det kongelige Rescript af 1ste December 1756, grunder sig ganske paa hiin Anskuelse. Dette Rescript taler just om det standsmæssige Giftermaal,

og, forsaavidt den meget ærede Krigsminister har, saavidt jeg opfattede ham, meent, at dette Rescript viste dog, hvorledes en ubegrændset Tilladelse til Officerernes Giftermaal havde medført skadelige Følger, da maa jeg gjøre opmærksom paa, at, saavidt jeg opfatter dette Rescript, da er det grundet paa, at „endeel af dem overtales til at indgaae Ægteskab med saadanne Personer, som ikke fortjene at ægtes af reistafne Officerer.“ Det er alisaa et Rescript, der egentlig, om jeg saa maa sige, er stilet imod Fruentimmerne (Munterhed); men jeg troer virkelig ikke, at man vil argumentere i saa Henseende og sige: det er Faren, der forestaaer, at de unge Officerer ville blive forførte til Ægteskab af Danmarks Fruentimmer (Munterhed). Jeg troer derfor, at det hele Rescript aldeles ikke mere passer paa vore Forhold og derfor slet ikke kan afgive noget Argument i saa Henseende. Det andet Punkt, som jeg skulde gjøre opmærksom paa, er, at det forekommer mig, at man bestandig har argumenteret fra de unge Officerer og deres Kaar; men man har overseet, at det, der er Tale om, er alle Officerer fra den øverste til den laveste; det er alle Officerer, som skulle have Tilladelse til at gifte sig; det er just deri, at Udtrykket for dette Formynderskab for Officererne ligger; det er det, som det forekommer mig hensigtsmæssigt at forandre, og det er det, som, saavidt jeg har fulgt Forhandlingerne, ikke tilbørligt er imødegaaet, det Forunderlige, det Mærkværdige i, at enhver Officer, han være nok saa gammel og af hvilken Charge han vil, skal dog ansøge om Tilladelse til at gifte sig. Det er med disse Ord, jeg skal tillade mig at understøtte det af Udvalget stillede principale Forslag.

Orholm: Jeg kan ikke undlade den Bemærkning, at, naar den sidste ærede Taler nævnte Forholdene ved den engelske Armee